

LISTA ZASAD, O KTÓRYCH NALEŻY PAMIĘTAĆ W POSTĘPOWANIU Z DZIECKIEM

1. Wiek dziecka nie może być usprawiedliwieniem jego złego zachowania. Małe dzieci uczą się właściwego zachowania poprzez doświadczenie, a nie tylko poprzez to, co słyszą. Dlatego bez względu na wiek testują ustalone przez dorosłych granice, próbując w ten sposób dowiedzieć się, jakimi prawami rządzi się otaczająca je rzeczywistość.
2. Wszystkie dzieci próbują wymuszać na dorosłych różne rzeczy płaczem i krzykiem. Zwracając im uwagę na niewłaściwe zachowanie, zawsze należy mówić spokojnym, opanowanym głosem. Nie trzeba krzyczeć, bo dziecko w naturalny sposób będzie starało się dorosłego przekrzyczeć. Tylko spokojne mówienie pozwoli mu skupić się na tym, co dorosły mówi.
3. Zwracając uwagę dziecku, należy się posługiwać prostym słownictwem i mówić krótkimi zdaniami. Dopiero wtedy to, o czym mówi dorosły, będzie dla dziecka zrozumiałe.
4. Jak najwcześniej, bo już ok. drugiego roku życia dorosły może ustalić dziecku granice, których nie wolno przekraczać. Nie należy pytać dziecka: czy to zrobisz?, lecz stanowczym głosem powiedzieć: masz to zrobić.
5. Gdy dorosły popełni błąd, powinien się do niego przyznać i uznać rację dziecka. Wówczas nabierze ono przekonania, że dorosły jest sprawiedliwy.
6. Dorosły musi być konsekwentny w postępowaniu z dzieckiem wtedy, gdy:
  - nakłada na dziecko karę (nie należy jej zapowiadać ani odraczać, lecz wykonać);
  - składa obietnicę (zawsze należy dotrzymywać słowa). Konsekwentne postępowanie dorosłego daje dziecku poczucie bezpieczeństwa i przyczynia się do budowania jego autorytetu.
7. Dyscyplinę stosuje się głównie po to, aby nauczyć dziecko poprawnego

zachowania, a nie po to, aby je ukarać. Jeżeli kara jest konieczna, to najlepiej, gdyby spośród zaproponowanych przez dorosłego kar dziecko wybrało ją sobie samo.

Opracowała Linda Hubner – Jasiura
na podstawie czasopisma „Blżej Przedszkole”